

[Formanden]

Det er helt nødvendigt, at der er ro i salen under spørgetiden, hvor vi bruger mikrofonerne på medlemmernes pladser.

Poulsgaard (FP):

Palle Mikkelsen har sagt i Berlingske Søndag den 2. januar 1983, at folketinget mindst skulle have nedlagt ti seminarier, og at det var en kvart løsning, folketinget kom frem til. Når man betænker, hvad ministeren har bedrevet, før han blev minister, hvor han har skrevet »Institutionernes Tyranni«, er vi nogle stykker, der synes, det var lidt for tidligt, at undervisningsministeren opgav. Jeg ved godt, at undervisningsministeren kan sige, at det var folketingets flertal, der ville dette. Men skulle undervisningsministeren ikke have kæmpet lidt hårdere nu? Det kunne også tyde på, at andre var inde på de tanker.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må for det første gøre spørgeren opmærksom på, at regeringens oplæg til folketinget var, at vi skulle ned på 68 hold. Nu blev det altså 74 hold. Men selv 74 hold er en nedgang til under 40 pct. af, hvad der blev tilbudt for ti år siden, dengang den nuværende undervisningsminister skrev en bog, der hed »Institutionernes Tyranni«.

For det andet var der en lille fejl i det, spørgeren citerede, idet han glemte at føje til, hvad jeg tydeligt havde gjort opmærksom på: at vel kan man undvære alle seminarier i dette århundrede, uden at der bliver lærermangel i dette århundrede, men der vil blive stor lærermangel i begyndelsen af næste århundrede, hvis man helt standser produktionen af lærere. Det er den fortvivlede bølgebevægelse, vi har.

Hr. Poulsgaard kan utvivlsomt følge mig i følgende lille regnestykke. Lad os sige, at vi har præcis 75.000 lærere i folkeskolen, og at de i gennemsnit holder i 25 år. Det er højt sat, for mange bruger jo deres uddannelse til noget andet, andre går på deltid, nogle forsvinder helt ud af folkeskolen, nogle afgår ved døden, osv. Så skulle vi jo hvert år producere 3.000 folkeskolelærere, men det, vi er nede på nu, er noget, der ligner det halve af de 3.000. Måske melder der sig kun 1.200–1.300 – som jeg har sagt fra talerstolen mange gange: langt færre – og det vil altså sige, at vi er langt under det, som vi på lang

sigt skal have på vore seminarier. Det synes jeg også er fornuftigt, for derved overvintret vi så at sige på lavt blus. Men hr. Poulsgaard må ikke være i tvivl om, at der på længere sigt er brug for 25 seminarier med 4, 5, 6 spor, hvis vi skal reproducere de lærere, vi har.

Poulsgaard (FP):

Nu ved jeg ikke, om jeg skal takke, eller hvad jeg skal. Jeg ved godt, det er 10 siden ministeren har skrevet »Institutionernes Tyranni«, men jeg ved også, at der ikke er så lang tid fra oktober til januar. I oktober måned var ministeren tiltrådt og kunne nedlægge samtlige seminarier uden lærermangel i dette århundrede. Vi kunne jo have startet i 1995, så havde vi da i hvert fald sparet de penge i alle de år.

I øvrigt synes jeg, at ministeren er ved at tillægge sig en lidt uheldig vane. Jeg var en af dem, der sendte et lykønskningstelegram til ministeren, da han tiltrådte, fordi jeg tænkte, at der nu skulle til at ske noget nyt, og at det var tiltrængt, men så kommer ministeren nu med sit hvis og såfremt, og at der er lærere, der går over til andet arbejde, osv. Det har ministeren da ret i, men ministeren må også være opmærksom på, at klassekvotienterne bliver mindre og mindre, altså er der her muligheder at øse af. Der er også muligheder, hvad angår ferie og andre ting, som skolelærerne har. Derfor kan jeg ikke være helt tilfreds med svaret. Men all right, i første omgang er jeg vel nødt til at stille mig tilfreds.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

For det første vil jeg gerne takke for det pågældende lykønskningstelegram, og for det andet vil jeg sige til hr. Poulsgaard, som jo ligesom jeg har en liberal indstilling, at det da har spillet en rolle for mine overvejelser, at der nu som altid faktisk er unge mennesker, som har et brændende ønske om at blive lærere, og de søger en læreruddannelse vel vidende, at de muligvis ikke får et job før i midten af 1990'erne eller år 2000. Her må jeg tænke på, at det lige for tiden er vanskeligt at sige til disse lærere, at der er en hel masse andre steder, de kan gå hen og være sikre på at få beskæftigelse. Jeg nævner blot dette, at jeg lægger megen vægt på de unges